

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 30.5.2013
COM(2013) 319 final

KOMUNIKAT KOMISJI DO RADY

w sprawie konsultacji dotyczących uprawnień do połowów na 2014 r.

KOMUNIKAT KOMISJI DO RADY

w sprawie konsultacji dotyczących uprawnień do połowów na 2014 r.

1. WPROWADZENIE

W niniejszym dokumencie przedstawiono wstępne plany Komisji Europejskiej dotyczące ustalania całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC) i nakładów połowowych w wodach europejskich i dla europejskich rybaków w 2014 r. Państwa członkowskie i regionalne komitety doradcze (RAC) zostały zaproszone do przedstawienia Komisji swoich opinii celem ich rozważenia, zanim zapadnie ostateczna decyzja w sprawie wniosku Komisji.

Stan stad ryb występujących w europejskich wodach Atlantyku i wodach przyległych wciąż ulega poprawie. Więcej stad eksploatuje się w granicach ich maksymalnego podtrzymywalnego połowu (MSY). Poziom wiedzy na temat stanu stad w Morzu Śródziemnym i Morzu Czarnym również się podnosi.

Należy w dalszym ciągu eliminować przełowienie. Głównymi instrumentami dochodzenia do tego celu są dostosowania poziomów uprawnień do połowów wraz z przystosowaniami do dozwolonej budowy narzędzi połowowych w celu zwiększenia selektywności. W związku z oczekiwanym przyjęciem reformy wspólnej polityki rybołówstwa, w oparciu o wniosek Komisji¹, przewiduje się, że po 2014 r. zobowiązania do wyładunku wszystkich złowionych ryb będą stopniowo wchodzić w życie osobno dla każdego rodzaju połowów. Powinno to również poprawić ochronę zasobów ryb.

Wyeliminowanie przełowienia będzie oznaczać znacznie zmniejszenie ryzyka zapaści w obrębie gatunków poławianych do celów komercyjnych, prowadząc do poprawy rentowności flot rybackich, obniżenia emisji dwutlenku węgla i zużycia paliwa oraz zapewnienia stabilniejszych i bardziej niezawodnych dostaw ryb dla konsumentów. Oznacza to również zmniejszenie oddziaływania na środowisko morskie i na wrażliwe gatunki takie jak delfiny i koralowce. Działania te przyczynią się do osiągnięcia dobrego stanu środowiska do 2020 r. zgodnie z dyrektywą ramową w sprawie strategii morskiej².

Wyeliminowanie przełowienia jest również jednym z elementów rozwiązania kładącego kres odrzutom, ponieważ więcej ryb będzie miało szansę dorosnąć do wartościowej wielkości, a rybakom będzie łatwiej poławiać ryby wymiarowe, nie łowiąc jednocześnie mniejszych okazów.

Zważywszy na korzyści połowów na poziomie MSY, należy dołożyć wszelkich starań, aby osiągnąć ten warunek możliwie jak najszybciej. Komisja zamierza postępować zgodnie z opinią naukową Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES) oraz Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa (STECF) w sprawie osiągnięcia MSY przy niskim poziomie ryzyka przetrzebienia stad. Jest to ta sama podstawa w odniesieniu do wniosków w zakresie uprawnień do połowów jak przyjęta na lata połowowe 2011–2013.

W przypadku gdy informacje dotyczące życia biologicznego w odniesieniu do poszczególnych stad ryb są niepełne i ilościowa ocena MSY nie jest możliwa, Komisja posłuży się ocenami i zaleceniami jakościowymi przedstawionymi przez te same organy naukowe, wykorzystując dostępne informacje jako podstawę swoich wniosków, stosując zasadę ostrożności w sposób przejrzysty i systemowy. W odniesieniu do niektórych zasobów

¹ COM(2011) 425 final.

² Dyrektywa 2008/56/WE, Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19.

pelagicznych: zachodnie stado ostroboka oraz stado śledzia na północny zachód od Irlandii, w Zatoce Ryskiej i w głównym basenie Morza Bałtyckiego są przełowione.

Szczególny niepokój budzi makrela. Unia nadal będzie dążyć do porozumienia z Islandią i Wyspami Owczymi, aby dołączyły do Norwegii i UE w zrównoważonym zarządzaniu makrelą. Postęp nie został tu osiągnięty. Łączne poziomy TAC ustalone w odniesieniu do makreli przez UE, Norwegię, Wyspy Owce i Islandię na 2013 r. były ponownie o 36 % wyższe od poziomu zalecanego przez opinię naukową (z wyłączeniem połowów rosyjskich). Poziom połowów nadal przekracza limit zrównoważenia i stado zmniejsza się w nadchodzącym roku. W ramach ICES trwają prace nad oceną stanu stad makreli.

Morze Północne, cieśniny Skagerrak i Kattegat Połowy czarniaka, gładzicy, plamiaka i śledzia utrzymują się na poziomie zgodnym z maksymalnym podtrzymywalnym połowem, podobnie jak w przypadku homarca w cieśninie Skagerrak i na łowiskach Fladen. Wszelkie pozostałe stada włącznie z solą są przełowione lub brakuje wystarczających informacji do oceny ich statusu.

Nadal poważny niepokój budzi sytuacja dorsza w Morzu Północnym. Pomimo niedawnych wzrostów wielkości stada i ograniczenia śmiertelności połowowej stado jest na poziomie bliskim progowi biomasy i poniżej połowy poziomu ostrożnościowego. Wskaźniki odrzutów spadły, ale nadal stanowią około 25 % wyładunków. Wskaźniki śmiertelności połowowej znacznie przekraczają poziomy gwarantujący MSY i są coraz wyższe od wielkości przewidzianych w planie. Działania podejmowane do tej pory nie były wystarczające. Należy zrobić jeszcze więcej. W cieśninie Kattegat liczebność stada dorsza jest na bardzo niskim poziomie i w celu ochrony tego stada należy wprowadzić dalsze środki, takie jak obszary zamknięte.

Odrzuty gładzicy i witlinka są również w dalszym ciągu bardzo wysokie i ich wskaźnik wynosi odpowiednio około 40 % i 56 % połowów.

Niemniej jednak, po zawarciu porozumienia z Norwegią służącego wdrożeniu zakazu odrzutów, w cieśninie Skagerrak w 2013 r. wprowadzono nowe narzędzie o wyższej selektywności. Trwają też prace nad dalszą poprawą w zakresie selektywności w Morzu Północnym.

Morze Bałtyckie Szprot, dorsz we wschodniej części Morza Bałtyckiego, zachodnie stado śledzia i stado śledzia w Morzu Botnickim są poławiane na poziomach zgodnych z maksymalnym podtrzymywalnym połowem. W 2012 r. wielkości TAC w Morzu Bałtyckim były przedmiotem dyskusji na forum regionalnej dyrekcje rybackiej („Baltfish”). Osiągnięto bardzo odpowiedzialne porozumienie dotyczące ustalania wielkości TAC na 2013 r. zgodnie z opinią naukową, a Komisja doszła do porozumienia z Radą w sprawie TAC uzgodnionych na forum Baltfish. Jest to doskonałym przykładem wdrażania zregionalizowanego podejścia, które powinno być stosowane także przez państwa członkowskie w pozostałych obszarach.

Państwa członkowskie osiągnęły również porozumienie w sprawie wprowadzenia zakazu odrzutów. Naukowcy we współpracy z Regionalnym Komitetem Doradczym ds. Morza Bałtyckiego opracowują nowe środki w zakresie selektywności w połowach dorsza. Ma to na celu zapewnienia płynnego przejścia do wprowadzenia zakazu odrzutów.

Wody na zachód od Szkocji, Morze Irlandzkie i Morze Celtyckie Ryby dorszowate (dorsz, plamiak i witlinek) w Morzu Irlandzkim i wodach na zachód od Szkocji nadal stanowią problem. W odniesieniu do stada dorsza i witlinka w wodach na zachód od Szkocji i w Morzu Irlandzkim wydano zalecenie ograniczenia połowów do możliwie najniższego poziomu. Wzrost stada plamiaka w wodach na zachód od Szkocji uznano za przeszacowany. W odniesieniu do Morza Celtyckiego zgłoszono pewne zastrzeżenia w kwestii liczebności

uzupełnienia i trwa proces oceny zmierzającej do uwypuklenia potrzeby środków selektywnych. W opinii dotyczącej MSY w odniesieniu do plamiaka w Morzu Celtyckim zalecono zmniejszenie o 55 %. Odrzuty ryb dorszowatych pozostają bardzo wysokie i zagrażają żywotności tych stad. Na posiedzeniu Rady w grudniu 2012 r. Wielka Brytania i Komisja zobowiązały się do nawiązania kontaktów z innymi państwami członkowskimi aktywnie zaangażowanymi w połowy w wodach na zachód od Szkocji w celu zapewnienia redukcji niechcianych połowów i wyeliminowania odrzutów. W odniesieniu do Morza Celtyckiego Komisja, Francja, Irlandia oraz Zjednoczone Królestwo uzgodniły dokonanie w 2013 r. przeglądu środków w zakresie narzędzi selektywnych w celu ustalenia niezbędnych ulepszeń w 2013 r. po przeprowadzeniu dyskusji z zainteresowanymi stronami. W oparciu o wnioski państwa członkowskie porozumieją się w sprawie dalszych środków w zakresie selektywności w celu zmniejszenia ilości odrzutów w mieszanych połowach ryb dorszowatych przed końcem 2013 r.

Dziesięć spośród 18 stad, w odniesieniu do których można było przeprowadzić ocenę MSY, było w 2011 r. przedmiotem połowów na poziomach MSY. W przypadku 12 z tych stad częstym zaleceniem było znaczne ograniczenie połowów. Wzrost zalecono w odniesieniu do ośmiu stad.

Udoskonalone badania umożliwiły oszacowanie poziomu MSY homarca w odniesieniu do wszystkich jednostek funkcjonalnych poza jedną. Poprawa informacji pozwoliła na skrócenie okresu zamkniętego na obszarze Porcupine Bank.

W Morzu Celtyckim, Morzu Irlandzkim oraz wodach na zachód od Szkocji wprowadzono środki mające na celu uregulowanie kwestii odrzutów i zmniejszenie śmiertelności dorsza. Wiele z nich wprowadzono dopiero w październiku, zatem ich skutki należy określić. Środki te zostały ustanowione w oparciu o informację pochodzącą z sektora.

Regionalny Komitet Doradczy ds. Wód Północno-Zachodnich kontynuował inicjatywę odnoszącą się do niewystarczających danych i odbyło się trzecie doroczne spotkanie wspólnej grupy roboczej z ICES w celu podjęcia próby wypełnienia luki w wiedzy naukowej w odniesieniu do niektórych stad w Morzu Celtyckim. Okazało się to pożyteczne i przedłożono propozycję odtworzenia danych historycznych dotyczących Morza Irlandzkiego w 2013 r.

Niewiele ocen jest dostępnych w odniesieniu do **Zatoki Biskajskiej oraz z wód iberyjsko-atlantyckich**. Zachodnie stado morszczuka jest liczne ze względu na dużą liczebność uzupełnienia, ale stado jest nadal przeławiane i jego długoterminowa stabilność jest zagrożona. Systemy rejestracji połowu i nakładu połowowego atlantyckich państw członkowskich zostały przez Komisję poddane audytowi w 2012 r. i podjęto decyzję o wprowadzeniu działań następnych. Postępy poczynione w wyniku wdrożenia środków naprawczych w 2012 r. i 2013 r. przyczynią się do poprawy systemów kontroli w państwach członkowskich, których to dotyczy. W odniesieniu do homarca w Morzu Kantabryjskim nadal obowiązuje zalecenie zaprzestania połowów. Poziom odrzutów morszczuka jest oceniany jako około 6 % całkowitych połowów.

W basenie **Morza Śródziemnego** liczba i jakość ocen, choć nadal są one geograficznie niezrównoważone i nieregularne, uległa z czasem znacznej poprawie. W 85 spośród 113 stad pozostających przedmiotem zainteresowania UE, czyli innymi słowy w 75 % z nich – jak przeanalizowano latach 2010–2012 – doszło do przeławienia. Siedem z dziesięciu stad eksploatowanych w sposób zrównoważony to stada małych ryb pelagicznych. Ponieważ oceny te rozpoczęto dopiero niedawno i nie wszystkie stada są oceniane co roku, nie ma możliwości wykorzystania tych danych do zbadania rozwoju stanu stad w czasie.

Sytuacja w **Morzu Czarnym** uległa pogorszeniu. Stado szprota jest obecnie w dobrym stanie i nie podlega aktualnie przełowieniu, podczas gdy poziom śmiertelności turbota wydaje się historycznie najwyższy. Stado to jest eksploatowane w sposób niezrównoważony. Mimo że wpływ na te oceny ma niedostatek niezależnych informacji połowowych, naukowcy zalecają opracowanie międzynarodowego planu zarządzania tym stadem. W każdym razie wielkości TAC na rok 2014 należy ustalać na podstawie opinii naukowej i opracowywać wspólnie z innymi umawiającymi się stronami w ramach Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego (GFCM).

3. ANALIZA EKONOMICZNA

Łącznie flota rybacka UE wykazała pewne oznaki rentowności w 2011 r., głównie w wyniku wzrostu cen rynkowych. Jednakże wyniki gospodarcze są słabe w wielu segmentach floty, w szczególności w sektorach połowów głębinowych. Z danych STECF wynika, że ok. 45 % wszystkich segmentów floty zanotowało straty w 2011 r.

W analizie wskazano dwa powody słabych wyników gospodarczych.

Mimo poprawy w wielu stadach ryb dalszy zły stan niektórych ważnych stad oznacza, że poziomy połowów są niższe, a koszty związane z połowami – w szczególności z zużyciem paliwa – były wyższe niż oczekiwano.

Ceny paliwa nadal wzrastały w 2011 r., co zmniejszyło rentowność floty, w szczególności odnośnie do paliwochłonnych narzędzi połowowych, takich jak włoki rozprzowe, denne i pelagiczne. Pewne złagodzenie tej presji można osiągnąć poprzez przejście na bardziej paliwooszczędny napęd oraz zmianę zachowań i narzędzi połowowych. Całkowite zużycie paliwa przez floty UE zmniejszyło się o 5 % w porównaniu z rokiem 2010. W przypadku wystąpienia tych zmian floty były w stanie osiągnąć znaczące oszczędności paliwa. Jednak eliminacja przeławiania wyraźnie przyczynia się w największym stopniu do wzrostu wydajności gospodarczej i stabilności w obliczu wyzwań związanych z wyższymi kosztami.

Najnowsze dane liczbowe z 2011 r. świadczą o tym, że w UE zatrudnionych było ok. 130 000 rybaków, co oznacza spadek o ok. 5 % w porównaniu z rokiem 2010. Grecja i Cypr nie są ujęte w niniejszej analizie ponieważ nie przedstawiły one danych. W dalszym ciągu istnieje tendencja spadkowa w zakresie zatrudnienia w tym sektorze.

Zgodnie z informacjami otrzymanymi od państw członkowskich do dnia 8 maja 2013 r. dane i wskaźniki potwierdzające te stwierdzenia obejmują następujące elementy:

Dochody z rybołówstwa wzrosły z ok. 6,5 mld EUR w 2010 r. do kwoty 7,1 mld EUR w 2011 r., a zysk netto z 324 mln EUR w 2010 r. do kwoty 457 mln w 2011 r.

Dochód z wielkości wyładunków wzrósł o 10 % w 2011 r. Wartość wyładunków wzrosła o 7,5 %, podczas gdy wielkość wyładunków zmniejszyła się o 7,6 %. Udział wzrostu cen w poprawie rentowności był większy niż wzrostu wielkości wyładunków. Chociaż wielkość wyładunków spadła, odnotowano wzrost w przypadku niektórych stad, głównie gatunków pelagicznych.

Mimo iż ogólny wynik floty UE uległ w 2011 r. poprawie, osiągając ok. 40 % wzrostu zysków netto, zwiększyła się liczba segmentów floty ponoszących straty. Około 45 % floty

UE odnotowało straty w 2011 r. w stosunku do 42 % w 2010 r. Sugeruje to, że istnieje większa przepaść między flotą rentowną i nierentowną.

Koszty energii wzrosły w 2011 r. o około 21 % w porównaniu z rokiem 2010.

4. WYTYCZNE DOTYCZĄCE POLITYKI

4.1. Przygotowywanie opinii naukowych dotyczących stad w przypadku niekompletności informacji

W poprzednich edycjach niniejszego komunikatu zgłaszano zaniepokojenie związane z brakiem doradztwa naukowego w odniesieniu do wielu stad. W związku z tym ICES wprowadziła w 2012 r. nową metodykę w zakresie doradztwa opartą na wykorzystaniu wszystkich dostępnych informacji. W przypadku występowania luk w danych (i braku możliwości wyliczenia oceny ilościowej) stosuje się nowe procedury w celu wyciągania wniosków na temat stanu stada poprzez wykorzystanie dostępnych danych. Informacje takie jak historia połowów, tendencje w zakresie badań, biologiczne informacje na temat wzrostu i dojrzałości mogą być obecnie łączone, i posłużyć do przedstawienia opinii odnośnie do MSY lub kryteriów ostrożnościowych. Jest to mniej precyzyjne, niż metodyka, która wynikała z ocen analitycznych, ale może być dopuszczalne w przypadkach gdy stada są niewielkie, o mniejszym znaczeniu gospodarczym lub o krótkiej historii eksploatacji. Opinie dotyczące 48 takich stad zostały w 2012 r. przedłożone przez ICES.

Kategoria ta obejmuje obecnie także niektóre cenne i ważne stada, zwłaszcza żabnicy. Dalsze doskonalenie zbierania i analizy danych jest wciąż konieczne. Komisja będzie nadal dążyć do takich usprawnień poprzez wprowadzenie rozwiązania zastępującego „ramy gromadzenia danych”⁵. W przypadku utrzymującego się braku danych potrzebne będzie wzmocnienie podejścia ostrożnościowego.

4.2. Obowiązek wyładunku wszystkich połowów

Przewiduje się, że reforma wspólnej polityki rybołówstwa zostanie przyjęta w 2013 r. i że obowiązek wyładunku wszystkich połowów wejdzie w życie w dniu 1 stycznia 2015 r. w odniesieniu do połowów:

małych ryb pelagicznych (makrela, śledź, ostrobok, błękitek, kaprosz, sardela europejska, srebrzyk smukły, sardynka, szprot);

dużych ryb pelagicznych (tuńczyk błękitnopłetwy, włócznik, tuńczyk długopłetwy, opastun, marlin błękitny i biały);

do celów przemysłowych, m.in. połowów gromadnika, dobijaków i okowiela;

Jeśli chodzi o połowy łososia w Morzu Bałtyckim, oczekuje się, że obowiązek wyładunku wszystkich połowów wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2014 r.

W 2013 r. Komisja zwróci się do ICES, STECF oraz GFCM o przygotowanie oceny wysokości odrzutów z tych stad tak, aby można było w stosownych przypadkach wprowadzić dostosowania do ustanawiania uprawnień do połowów. Dostosowania te mogą obejmować zwiększenia TAC w zależności od skali wcześniejszych odrzutów. Obowiązuje zasada, że całkowita wielkość połowu, włącznie z rybami, które wcześniej zostałyby odrzucone, nie

⁵ Rozporządzenie Rady (WE) nr 199/2008, Dz.U. L 60 z 5.3.2008, s. 1–12.

spowoduje uszczerbku dla osiągnięcia celów wspólnej polityki rybackiej, a w szczególności dla osiągnięcia śmiertelności połowowej ryb zgodnie z maksymalnym podtrzymywalnym połowem (F_{msy}). Przed dokonaniem takiej oceny państwa członkowskie są proszone o dostarczenie tym organom doradczym aktualnych informacji. Odbędą się również konsultacje z właściwymi regionalnymi komitetami doradczymi. Istotne jest, aby dane dotyczące odrzutów podlegały ocenie naukowej tych organów, zanim zostaną wzięte pod uwagę w celu dostosowania wielkości TAC.

Przyszłe wnioski Komisji dotyczące uprawnień do połowów w odniesieniu do tych gatunków zostaną sporządzone z uwzględnieniem wpływu na odpowiednie poziomy uprawnień do połowów przy włączeniu do opinii naukowej szacunków odrzutów. Jak wspomniano powyżej, wszelkie takie dostosowania pozostają bez uszczerbku dla realizacji celów wspólnej polityki rybackiej związanych z ochroną zasobów, a w szczególności celu polegającego na doprowadzeniu stad do poziomu maksymalnego podtrzymywalnego połowu, a także do utrzymania ich w tym stanie w kolejnych latach.

4.3. Nakład połowowy

Nakładem połowowym (ograniczeniami czasu spędzonego przez statki rybackie na morzu) zarządzano równolegle do poziomów TAC w celu zmniejszenia ilości odrzutów oraz ograniczenia nielegalnych połowów. Zarządzanie nakładem połowowym jest środkiem służącym zachowaniu zasobów w przypadku wielu długoterminowych planów zarządzania, np. w odniesieniu do dorsza w Morzu Północnym i Morzu Bałtyckim, gładzicy i soli w Morzu Północnym, soli w zachodniej części kanału La Manche, południowego stada morskiczka oraz stada homarca (zob. załącznik II).

Wykresy w załączniku II pokazują ogólne, choć nieregularne, tendencje w kierunku zmniejszenia nakładu połowowego od 2003 lub 2004 r. do 2010 r.

Zmniejszenie nakładu połowowego jest największe w przypadku zachodniej części Morza Bałtyckiego, Morza Północnego, cieśniny Kattegat, Morza Irlandzkiego oraz wód na zachód od Szkocji, a wskaźnik ten jest nieco niższy w zachodniej części kanału La Manche, gdzie nakład połowowy utrzymywał się na stałym poziomie w ciągu ostatnich trzech lat. Tylko nieznaczne zmniejszenie nastąpiło na obszarze iberyjsko-atlantyckim do roku 2009. Danych za 2010 r. i lata następne brak i zwrócono się do państw członkowskich o przesłanie pełnych danych dotyczących nakładu połowowego w celu uzyskania pełniejszego obrazu tendencji w tym zakresie, zwłaszcza w ramach zarządzania nakładem połowowym w odniesieniu do południowego stada morskiczka oraz zgodnie z kilkoma rozporządzeniami w sprawie uprawnień do połowów. Wydaje się, że nakład połowowy od 2009 r. wzrasta w środkowej części Morza Bałtyckiego. Nakład połowowy przy zastosowaniu włoka rozprzowego również wzrósł w zachodniej części kanału La Manche w 2011 r. w porównaniu z rokiem 2010. W latach 2010 i 2011 nakłady pozostały na prawie niezmiennym poziomie na Morzu Irlandzkim i w zachodniej części kanału La Manche, zmniejszyły się jednak znacząco na zachód od Szkocji.

W przeciwieństwie do tendencji w innych obszarach, nie ma dowodów na to, że środki mające na celu zmniejszenie nakładu połowowego w obszarze iberyjsko-atlantyckim okazały się skuteczne.

5. ZARZĄDZANIE ZA POMOCĄ PLANÓW WIELOLETNICH

Realizacja planów długoterminowych wniosła decydujący wkład w poprawę stanu stad ryb, która następuje od połowy pierwszego dziesięciolecia XXI wieku. Konieczna jest kontynuacja wdrażania istniejących planów zgodnie z opinią naukową w celu zapewnienia sektorowi większej stabilności oraz osiągnięcia poprawy stanu zdrowotnego zasobów ryb.

Komisja rozpoczęła przygotowania do zastąpienia obecnych planów opracowywanych dla poszczególnych stad planami zarządzania dla wielu stad. Pierwszą propozycją, która ma zostać sfinalizowana, jest plan obejmujący wiele gatunków Morza Bałtyckiego, uwzględniający interakcje międzygatunkowe, takie jak drapieżnictwo i konkurencja. Trwają również prace nad przygotowaniem planu połowów wielogatunkowych dla Morza Północnego, który będzie obejmował interakcje techniczne, np. sposób poławiania przez poszczególne floty i za pomocą poszczególnych narzędzi połowowych różnych mieszanych gatunków ryb. Zlecono także badanie dotyczące połowów na Morzu Celtaickim. Takie podejście należy nadal rozwijać z uwzględnieniem wymogów wprowadzonych na mocy dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej w celu zarządzania ekosystemem jako całością, a nie pojedynczym stadem, dążąc do osiągnięcia dobrego stanu środowiska.

Wnioski w sprawie planu w odniesieniu do sardeli w Zatoce Biskajskiej, łososa bałtyckiego i zachodniego stada ostroboka zostały przyjęte przez Komisję w okresie od 2009 r. do 2011 r. i są przedmiotem dyskusji w Parlamencie oraz w Radzie.

W obszarze Morza Śródziemnego będą kontynuowane prace prowadzące do zwiększenia liczby stad objętych opinią naukową oraz mające na celu opracowanie międzynarodowych planów długoterminowych. Zgodnie z rozporządzeniem w sprawie Morza Śródziemnego⁶ państwa członkowskie UE powinny opracować wieloletnie plany na poziomie krajowym. Pomimo istotnych opóźnień w ostatnim czasie odnotowuje się postęp w realizacji tego obowiązku, który jest ściśle monitorowany. Aby jeszcze bardziej przyspieszyć ten proces, Komisja wszczęła już procedury poprzedzające wniesienie skargi wobec kilku państw członkowskich i niezbędne postępowania w sprawie naruszeń będą kontynuowane w 2013 r. Podjęto działania na poziomie Komisji ds. Łowisk w Basenie Morza Śródziemnego w celu poprawy ram zarządzania na poziomie podregionalnym. Oczekuje się, że działania te przyniosą poprawę procesu decyzyjnego w ustanawianiu wieloletnich planów międzynarodowych. Oczekuje się, że ich rezultatem będzie przedłożenie na 37. sesji GFCM wniosku w sprawie ustanowienia planu zarządzania na poziomie międzynarodowym w odniesieniu do stad małych ryb pelagicznych na obszarze Adriatyku. Na Morzu Czarnym podjęto również pierwsze kroki w kierunku ustanowienia planu zarządzania na poziomie międzynarodowym w odniesieniu do turkota.

6. METODA USTALANIA POZIOMÓW TAC

6.1. Zasady ustanawiania TAC

W przypadkach gdy obowiązują długoterminowe plany regulujące poziomy całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC) lub ograniczenia poziomów nakładu połowowego, należy się nimi kierować. Komisja proponuje również wielkości TAC lub ograniczenia nakładu połowowego na poziomach zgodnych z wnioskiem Komisji dotyczącym długoterminowych planów zarządzania. Jeżeli plany opracowane przez regionalne komitety doradcze zostały ocenione przez ICES i STECF jako zgodne z normami MSY, plany te również będą stosowane. Jednakże w przypadku gdy zdołano doprowadzić do osiągnięcia założonych w planach celów odbudowy stad i plany te nie przewidują już określania rocznych uprawnień do połowów, Komisja w oparciu o opinie naukowe przedstawi wnioski dotyczące osiągnięcia do 2015 r. śmiertelności połowowej zapewniającej maksymalny podtrzymywalny połów.

W przypadkach gdy poziomy TAC lub inne środki zostały uzgodnione z państwami trzecimi, należy je wdrożyć.

Jeżeli dostępne są opinie naukowe oparte na kompleksowych danych i analizie ilościowej oraz prognozy zgodne z ramami ICES dotyczącymi MSY, poziomy TAC należy ustalać zgodnie z opiniami naukowymi. Jeżeli opinia taka jest dostępna, należy ją bezpośrednio wykorzystać do ustalenia poziomów kwot lub nakładu połowowego w celu osiągnięcia zgodności z poziomami połowów gwarantującymi MSY do 2015 r. W przypadku gdy opinia

⁶ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1967/2006 Dz. U. L 196 z 28.7.2011, s. 42.

naukowa pozwala na ustalenie wielkości TAC na poziomie, który umożliwi osiągnięcie współczynników MSY przed 2015 r. bez zmniejszenia TAC lub przy niewielkim jego zmniejszeniu, Komisja przedstawi taki wniosek.

Jeżeli opinia naukowa została oparta na analizie jakościowej dostępnych informacji (nawet jeśli są one niekompletne lub zawierają ekspertyzę), należy ją wykorzystać jako podstawę decyzji w sprawie poziomów TAC. Szczegółowe kwestie dotyczące tych przypadków zostały bliżej omówione w sekcji 6.2.

W sytuacji braku jakichkolwiek opinii naukowych istnieje potrzeba zastosowania zasady ostrożności w sposób systemowy, z góry określony i przejrzysty (jak określono w komunikacie COM (2000) 1 final).

6.2. Procedura dotycząca wybranych stad, co do których zasób danych jest ograniczony

We wspólnym oświadczeniu z Radą w grudniu 2012 r. Komisja stwierdziła, że uznaje za pożądane (w miarę możliwości w świetle przyszłej opinii naukowej) utrzymanie wielkości TAC w odniesieniu do stad wymienionych w załączniku III na poziomach ustalonych na 2013 r. Są to stada, w odniesieniu do których istnieją ograniczone informacje na temat stanu zasobów i które mają niewielkie znaczenie gospodarcze, są poławiane wyłącznie jako przyłowy lub wykazują niski poziom wykorzystania kwot.

7. GATUNKI GŁĘBINOWE

Wielkości TAC w odniesieniu do gatunków głębinowych na rok 2014⁷ zostały ustalone i nie przewiduje się żadnych zmian.

8. HARMONOGRAM

Planowany harmonogram prac przedstawia się następująco. Zgodnie ze zwykłą praktyką Komisja będzie przedstawiać Radzie osobne wnioski w sprawie dopuszczalnych wielkości połowów gatunków krótko żyjących w miarę potrzeb w trakcie całego roku.

Rozporządzenia w sprawie uprawnień do połowów	Dostępna opinia naukowa	Wniosek Komisji	Możliwe przyjęcie przez Radę
Stada w Atlantyku, Morzu Północnym, w wodach Antarktyki oraz na innych obszarach	od lipca do grudnia	październik	grudzień
Morze Bałtyckie	początek czerwca	połowa września	październik
Morze Czarne	koniec października	listopad	grudzień

⁷ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1262/2012, Dz.U. L 356 z 22.12.2012, s. 22.

**ZAŁĄCZNIK Ia – streszczenie opinii naukowych dotyczących stad w północno-wschodnim
Atlantyku i wodach przyległych**

Tabela 1. Opinie naukowe dotyczące stanu stada	Liczba stad ryb										
	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Poza bezpiecznym limitem biologicznym	30	29	26	26	26	28	27	22	19	14	17
W granicach bezpiecznego limitu biologicznego	12	10	14	11	12	13	12	15	15	18	24
% stad w granicach bezpiecznego limitu biologicznego	29%	26%	35%	30%	32%	32%	31%	41%	44%	56%	59%
Stan stada jest niezny z powodu niedostatecznych danych	48	53	53	57	58	55	57	60	61	60	41
% stad o znanym statusie	47%	42%	43%	39%	40%	43%	41%	38%	36%	35%	50%

Tabela 2. Opinie naukowe dotyczące przełowienia	Liczba stad ryb										
	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Poziom połowów, których przedmiotem jest stado, jest znany w zestawieniu ze wskaźnikiem maksymalnego podtrzymywalnego połowu			34	23	32	33	35	39	35	38	41
Stado jest przełowione			32	21	30	29	30	28	22	18	16
Poziom połowów jest równy wskaźnikowi maksymalnego podtrzymywalnego połowu			2	2	2	4	5	11	13	20	25
% stad przełowionych			94%	91%	94%	88%	86%	72%	63%	47%	39%

Tabela 3. Ratunkowe opinie naukowe	Liczba stad										
	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Zalecenie zaprzestania połowów	24	13	12	14	20	18	17	14	11	8	11

Tabela 4. Różnica pomiędzy wielkościami TAC i zrównoważonymi połowami	Liczba stad ryb										
	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Przewaga TAC nad zrównoważonym połowem (%)	46%	49%	59%	47%	45%	51%	48%	34%	23%	11%	29%

Tabela 5. Zestawienie opinii naukowych dotyczących uprawnień do połowów	Liczba stad ryb										
	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Stada, w których przypadku można przewidzieć ich wielkość i śmiertelność połowową	40	34	40	31	29	30	34	36	36	40	46
Stada, w odniesieniu do których dostępna jest opinia naukowa dotycząca uprawnień do połowów	59	52	54	65	61	62	63	55	55	47	77
Stada, w odniesieniu do których brak opinii naukowej	31	40	39	29	35	34	33	42	40	44	9

W analizie nie uwzględniono :

- gatunków głębinowych, w tym molwy i brosmy;
- wielkości TAC w odniesieniu do przyłowów śledzia;
- wielkości TAC powiązanych z innymi decyzjami (np. gładzica w cieśninie Kattegat, czerniak w wodach na zachód od Szkocji);
- wielkości TAC odpowiadających wymianie uprawnień do połowów z państwami trzecimi;
- wielkości TAC poza obszarem północno-wschodniego Atlantyku;
- wielkości TAC w przypadku gdy to samo stado jest przedmiotem nieuregulowanych połowów (błękitek przed 2006 r., plamiak na łowisku pod Rockall);

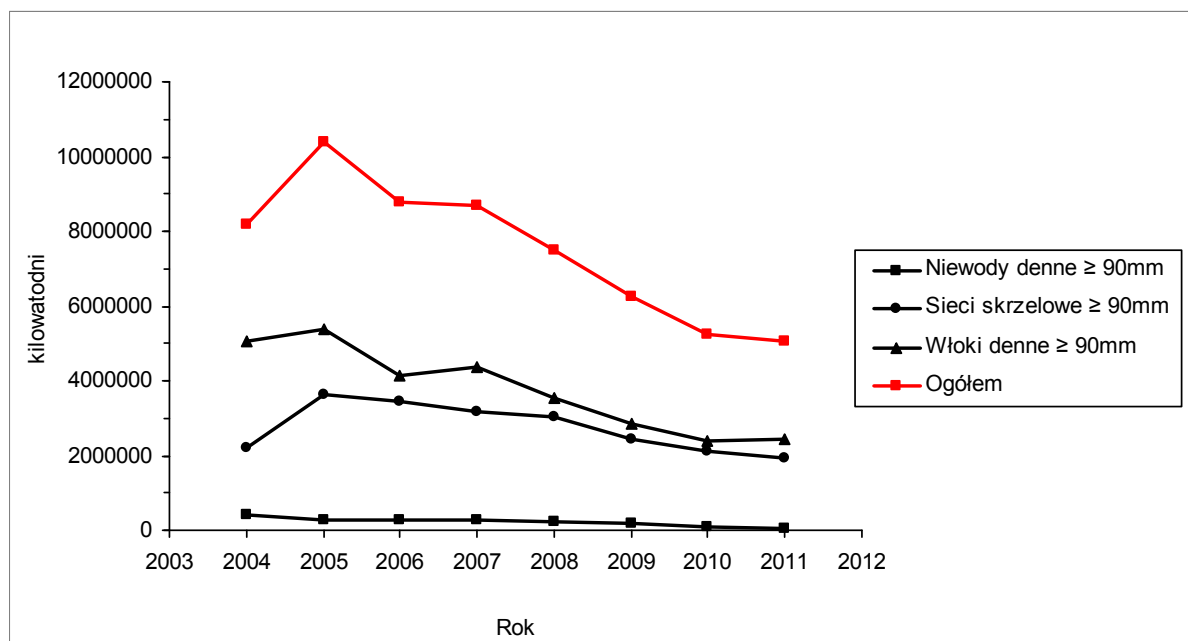
-wielkości TAC w przypadku gdy głównym narzędziem zarządzania jest zarządzanie nakładem połowowym (np. dobijaki).

W przypadku gdy wielkość TAC została ustalona dla dwóch gatunków, w odniesieniu do których opracowano jedną opinię (np. smuklice, żabnica, obszar VII oraz VIII), analiza odnosi się do tego z dwóch gatunków objętych TAC, który występuje w większej obfitości.

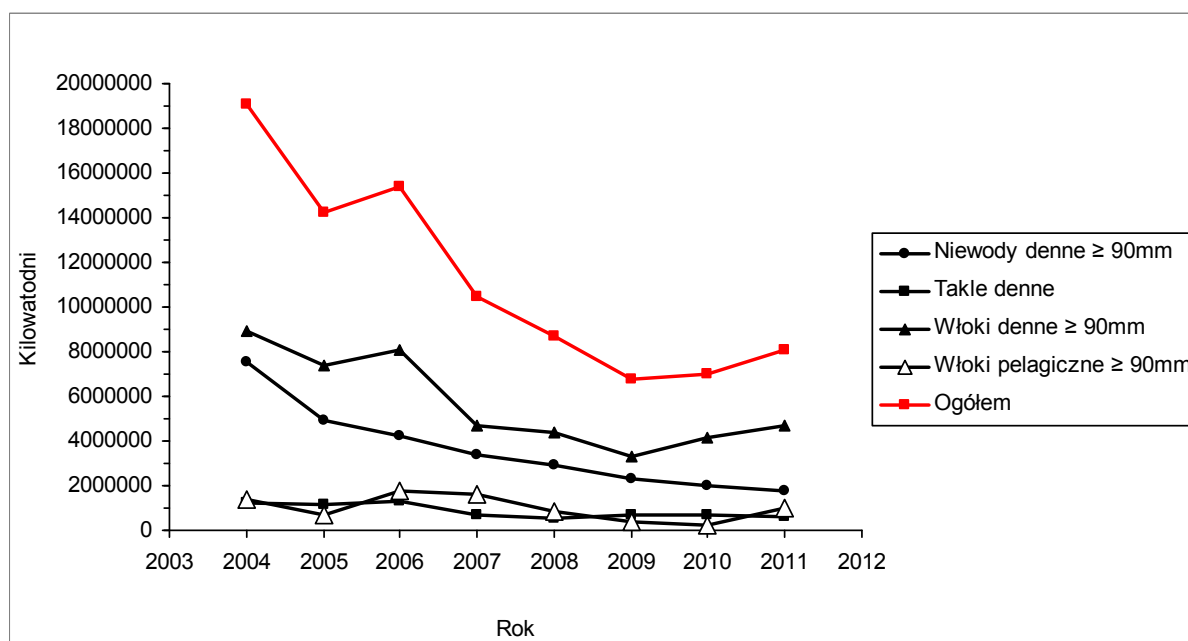
ZAŁĄCZNIK Ib – Streszczenie opinii naukowej, dotyczącej stad w Morzu Śródziemnym i Morzu Czarnym

Opinia naukowa dotycząca przełowienia w odniesieniu do stad przydennych i stad małych ryb pelagicznych w Morzu Śródziemnym i Morzu Czarnym	liczba	%
Stada sklasyfikowane zgodnie z kryteriami (uzgodniony punkt odniesienia)	85	75
Pozostałe stada nieobjęte ze względu na niepełne dane (nieuzgodniony do tej pory punkt odniesienia)	28	25
Stada wzięte pod uwagę (spośród 27 gatunków)	113	100
Stada sklasyfikowane:		
Stado przeławiane (powyżej F_{msy} lub wskaźnika zastępczego)	75	88
Stado poławiane na poziomie F_{msy} lub poniżej tego poziomu lub wskaźnika zastępczego	10	12
Ogółem stada	85	100

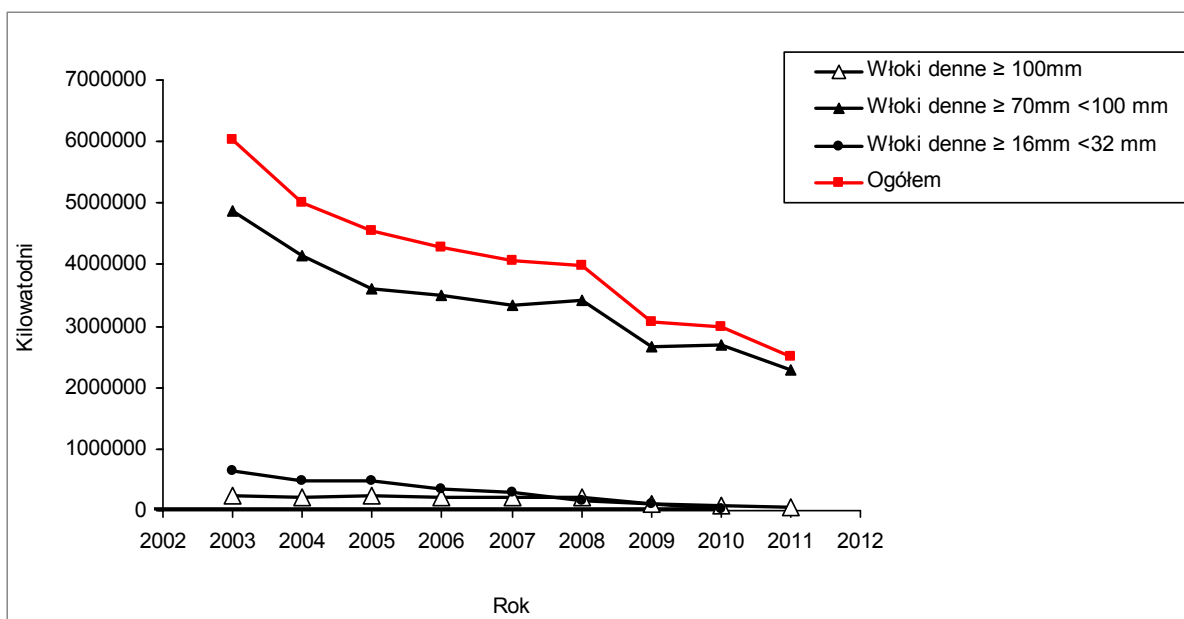
ZAŁĄCZNIK II – Nakład połowowy regulowany na mocy planów wieloletnich, zgodnie z danymi przekazanymi STECF przez państwa członkowskie (dostarczone przez Wspólne Centrum Badawcze)

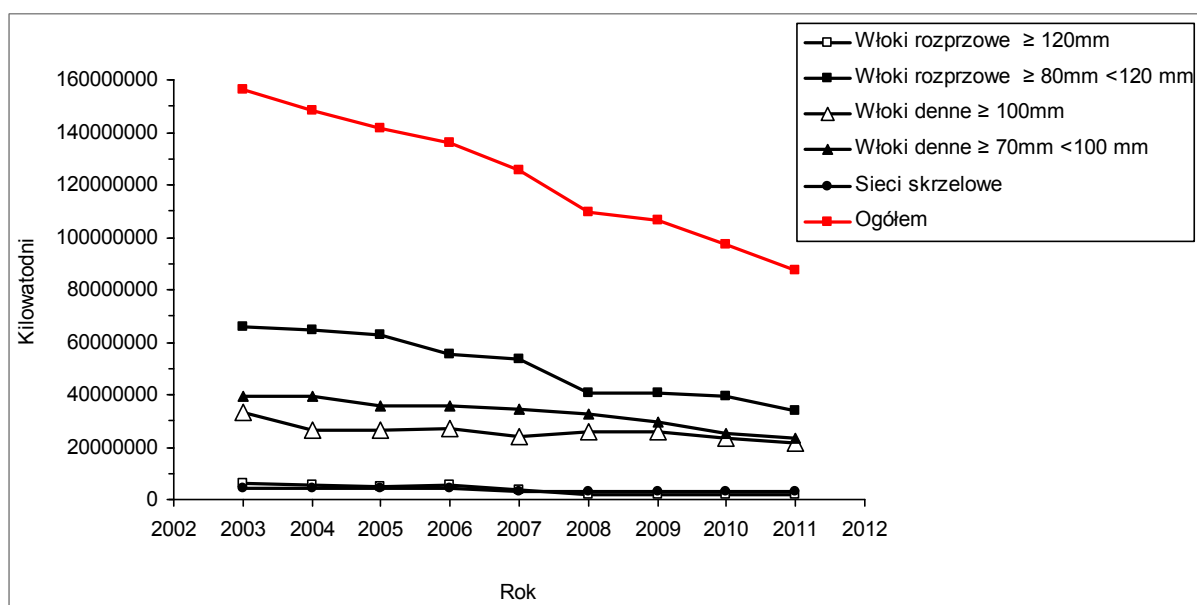
Wykres 1. Regulowany nakład połowowy w zachodniej części Morza Bałtyckiego

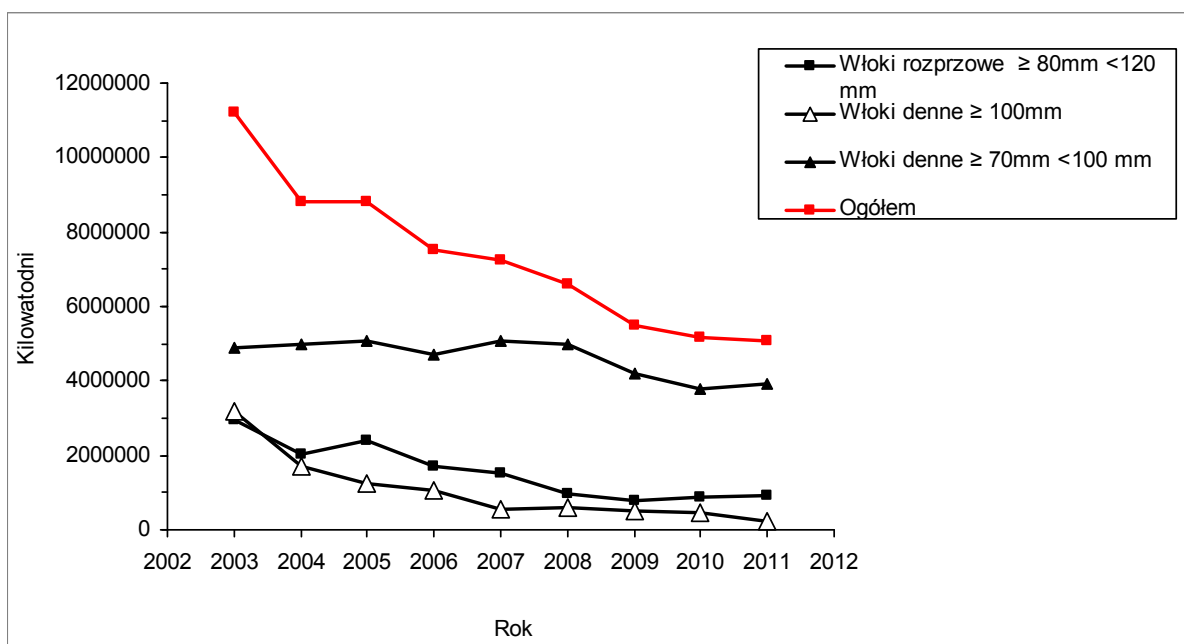
Wykres 2. Regulowany nakład połowowy w środkowej części Morza Bałtyckiego

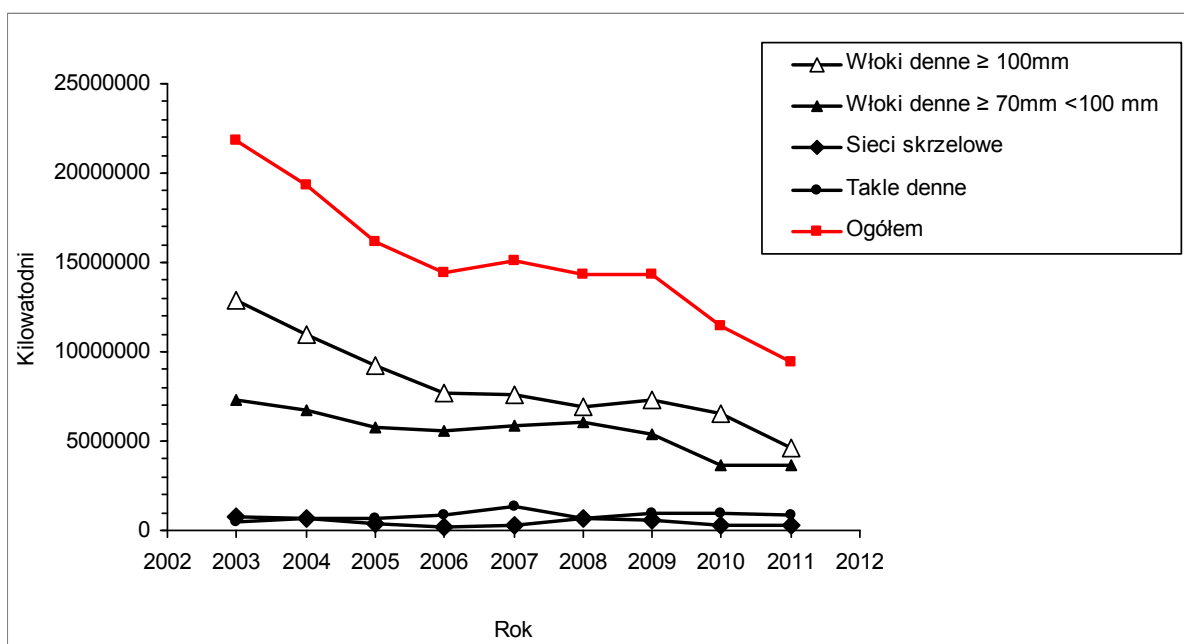
Wykres 3. Regulowany nakład połowowy w cieśninie Kattegat.

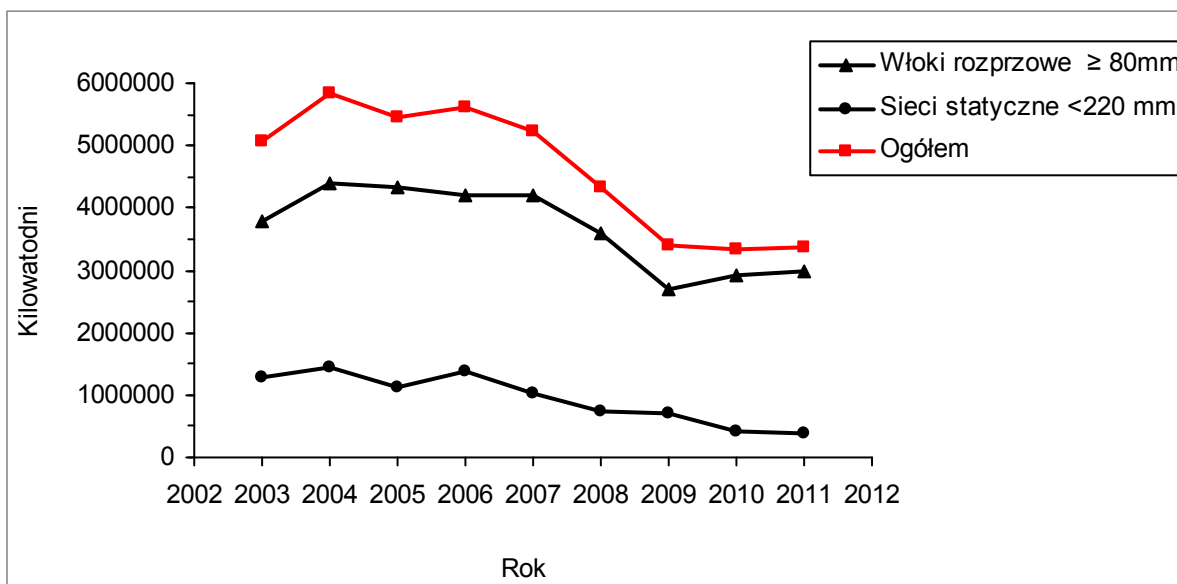
Wykres 4. Regulowany nakład połowowy na Morzu Północnym, w cieśninie Skagerrak i we wschodniej części kanału La Manche.

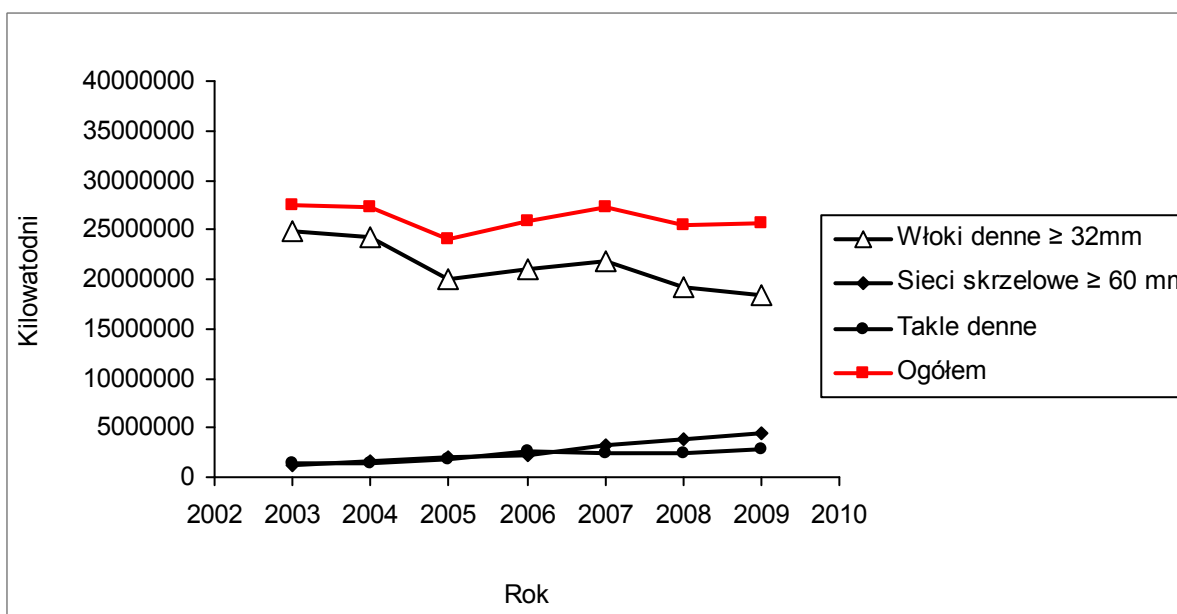
Wykres 5. Regulowany nakład połowowy na Morzu Irlandzkim.

Wykres 6. Regulowany nakład połowowy w wodach na zachód od Szkocji

Wykres 7. Regulowany nakład połowowy w zachodniej części kanału La Manche

Wykres 8. Regulowany nakład połowowy w wodach iberyjsko-atlantyckich.

Hiszpania nie przedstawiła danych za lata 2010 i 2011, w związku z czym wykreślono jedynie dane do 2009 r.

ZALĄCZNIK III. Stada, w przypadku których wielkości TAC należy utrzymać na poziomie ustalonym na rok 2013, chyba że stan tych stad ulegnie znacznej zmianie.

Nazwa zwyczajowa	Obszar, którego dotyczy TAC
Molwa niebieska	Wody UE i wody międzynarodowe obszarów II oraz IV
Molwa niebieska	Wody UE i wody międzynarodowe obszaru III
Dorsz	Vlb (podobszar Rockall)
Sola	VI, Vb, wody międzynarodowe obszarów XII oraz XIV
Sola	VIIb
Śledź	VIIef
Argentyna wielka	Wody UE i wody międzynarodowe obszarów I oraz II
Argentyna wielka	Wody UE i wody międzynarodowe obszarów III oraz IV
Molwa	Wody UE i wody międzynarodowe obszarów I oraz II
Molwa	Wody UE i wody międzynarodowe obszaru V
Gładzica	Vb (wody UE), VI, XII, XIV
Gładzica	VIIb
Gładzica	VIII, IX, X i CECAF 34.1.1
Rdzawiec	Vb (wody UE), VI, XII oraz XIV
Rdzawiec	IX, X, CECAF 34.1.1 (UE)
Czarniak	VII, VIII, IX, X, CECAF 34.1.1 (WE)
Sola	VIIIcde, IX, X, CECAF (UE)
Szprot	VIIde
Brosma	IIIa i UE 22-23
Brosma	Wody UE I, II oraz XIV
Brosma	Wody UE obszaru IV